

Publicerad 2016-02-11 14:08 av likväljag

samvetet

den trevlige mannen, har alltid en komplimang att ge

“vad fin du är” hörs medans man blir synad från topp till tå

de obekväma känslorna, är de så svåra att se?

“gå ut med mig, ät lunch med mig” trots alla nej, trots förklaringar om varför

den trevlige mannen ger inte upp så lätt, för den trevlige mannen han vägrar gå.

den trevliga kvinnan, försöker gång på gång

“ jag vill inte, jag måste återgå till mitt arbete nu” men den trevlige mannen vägrar förstå

de obekväma känslorna, obehaget i att det känns som tvång

“jag har en partner, jag kan inte gå ut med dig” trots alla försök att säga nej

den trevliga kvinnan tvingas ljuga och den trevliga kvinnan blir boven i dramat, när samvetet tränger sig på.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren likväljag med Poeter.se id #42285 innehar upphovsrätten